

ת"פ 3011/11/17 - המאשימה - מדינת ישראל נגד הנאשם - חמאד חדור, הובא באמצעות שב"ס

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 3011-11-17 מדינת ישראל נ' חדור(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט הישארם אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל ע"י עוה"ד מעין
דואק

נגד
הנאשם - חמאד חדור (עציר) הובא
באמצעות שב"ס ע"י עוה"ד גלית בש

גזר דין

כתב האישום

1. על פי עובדות כתב האישום, ביום 15.8.17 הנאשם ע.צ.מ. (להלן: **ע'**) היו בסטטוס של עצורים בכלא ניצן (להלן: **הכלא**).
2. ביום 15.9.17 בשעה שאיננה ידועה במדויק למאשימה, בשעות הבוקר, העיר ע' לנאשם על כך שהוא מרעיש בחדר של הכלא כאשר אנשים ישנים. בתגובה לכך, הנאשם קילל אותו ועזב את המקום.
3. בהמשך לאמור לעיל, בשעה 16:53 או בסמוך לכך, רץ הנאשם לעבר ע' כאשר בידו קומקום חשמלי המכיל מים רותחים ושפך את המים על גופו של ע' דרך הסורגים.
4. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, אושפז ע' בבית החולים "אסף הרופא" ונגרמו לו כוויות בפלג גופו העליון בשטח גוף כולל של 12 אחוזים ונגרמו לו כוויות בדרגה שנייה.
5. לפיכך, יוחס לנאשם בכתב האישום ביצוע עבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין. לאחר שמיעת הראיות, ניתנה הכרעת הדין ואשר לפיה הנאשם הורשע בעבירה האמורה.

טענות הצדדים לעונש

6. המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם ואשר לפיו, לחובתו 12 הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות רכוש, סמים, אלימות ועבירות לפי חוק הכניסה לישראל (ת/9). בנוסף, על פי גיליון הרישום הפלילי, הנאשם ריצה מספר רב של עונשי מאסר בפועל ובהרשעתו האחרונה משנת 2017, הנאשם נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל. המאשימה טענה שמתחם העונש ההולם נע בין 12 ועד 36 חודשי מאסר בפועל וזאת הן לאור חומרת הפגיעה בע' והן לאור הפרת הסדר הציבורי בתוך כותלי בית הסוהר מעצם הפגיעה באסיר אחר.

7. באת כוח הנאשם הגישה אסופת מסמכים רפואיים מתוך התיק האישי של הנאשם בשירות בתי הסוהר (נ/1) ואשר לפיהם הנאשם ביצע בעבר מספר ניסיונות אובדניים ופגע בעצמו בדרכים שונות. בנוסף, הנאשם חולה במחלת האפילפסיה ונוטל תרופות פסיכיאטריות. כמו כן, מצבו הנפשי החמיר עקב פטירת אביו וזאת במהלך מאסרו ולאור העובדה שהנאשם הוא תושב האזור, הוא לא זכה לצאת באופן זמני ממאסרו על מנת להיות נוכח בלוויה. כמו כן, טענה שככל שבית המשפט יסבור שיש מקום להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל, ראוי שיהיה זה בחופף לתקופת המאסר אותה מרצה כיום.

מתחם העונש ההולם

8. להלן דוגמאות מהפסיקה למדיניות הענישה הנוהגת כאשר מדובר בגרימת כוויות לקורבנות עבירות אלימות שמתבצעת על ידי אסירים בתוך כותלי בית הסוהר:

א. ע"פ 6347/12 **מדינת ישראל נ' מרה** (פורסם בנבו, 13.5.13). המשיב הורשע בבית המשפט המחוזי בבאר שבע בגין ביצוע עבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, ניסיון חבלה חמורה לפי סעיף 333 יחד עם סעיף 33 לחוק העונשין וכן תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

המשיב היה אסיר בבית סוהר ונטל דלי מחדרו, מילא אותו במים רותחים ושפך אותו על ראשו של אסיר ששהה איתו באגף. תוך כדי כך, המים ניתזו גם על אסיר נוסף. בהמשך, החלה מהומה באגף שבמהלכה ניגש אל אסיר שלישי, היכה בו עם הדלי ושפך עליו את שארית המים הרותחים שנותרו. כתוצאה ממעשיו של המשיב, נגרמו לאסיר הראשון כוויות בדרגה 2 במרבית חלקי גופו, לאסיר השני כוויות בדרגה 2 בגבו, ולאסיר השלישי כוויות בעורף.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע השית עליו 3 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי כולל לשלושת המתלוננים בסך 20,000 ₪. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט העליון החמיר בעונשו והעמיד את העונש על 4 שנות מאסר בפועל. כמו כן, בפסקה 22 לפסק הדין,

כבוד השופט ג'ובראן, ציין את הדברים הבאים:

"לטעמנו, יש לשקול לחומרא גם את זהות הקורבנות ומקום התרחשות המעשים - קרי - עבירות כנגד אסירים בין כותלי בית הסוהר. כליאתו של אדם על ידי הריבון אינה שוללת ממנו את זכויותיו, מלבד חופש התנועה וחירותו מעצם הכליאה עצמה. אולם, הלכה למעשה, אסירים הם קבוצה מוחלשת במובן העמוק ביותר. האסיר חשוף לסיכונים מוגברים ותדירים לפגיעה בגופו ובכבודו. לאור זאת, חלה על המדינה החובה לפעול ביתר שאת, באופן אקטיבי ובמאמץ, כדי להבטיח שזכויותיו של אדם כלוא לא ייפגעו".

כמו כן, בפסקה 23 לפסק הדין, נאמרו הדברים הבאים:

"המשיב תקף ופגע בשלושה אסירים במופגן, ממש אל מול עיניהם של הסוהרים. במעשיו אלה, לא רק שפגע פיזית בשלושה, אלא פגע גם באינטרס הציבורי של מערכת הכליאה, שתכליתה שיקום האסיר והחזרתו לחברה, וכמו כן, בביטחון כלל האסירים, אשר אין לשכוח כי על אף כליאתם, זכויותיהם אינם בגדר מס שפתיים".

ב. ע"פ 729/09 **קזאז נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.2.10). המערער היה בסטטוס של עציר במתקן הכליאה "אבו כביר". בשעת ערב, הוא חימם בסיר שמן וסוכר מתוך כוונה לשפוך את התערבות על מי מהסוהרים. אחד הסוהרים התקרב לתאו כדי לפתוח אותו ואז שפך המערער את תערובת השמן לעברו, כתוצאה מכך נגרמו למתלונן כוויות קשות בפניו, בראשו, בצווארו, בבית החזה העליון, בכתפיים, באמות ובגב העליון. בעקבות פציעתו נגרמה למתלונן נכות בשיעור 36%. בית המשפט המחוזי הרשיעו בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה ותקיפת עובד ציבור ודן אותו ל-8 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן בסך של 50,000 ₪. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

ג. ע"פ 6068/18 **בלטה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.11.18). המערער היה עצור בבית סוהר "אוהלי קידר" בבאר שבע והרתיח שמן בסיר בתאו. בהמשך, נטל את הסיר והלך לתאו של עציר אחר, ששכב בקומה העליונה של מיטת קומתיים ואז שפך את השמן הרוחת על ראשו ועל פגע גופו העליון ועקב כך נשפך שמן גם על עציר נוסף ששכב בקומה התחתונה של מיטת הקומתיים. כתוצאה ממעשיו של המערער נגרמו למתלונן כוויות קשות בכ-45% משטח גופו, אושפז במחלקה לרפואה דחופה, הורדם והונשם במשך 16 ימים במהלכם נותח, ולאחר מכן הועבר לאשפוז שנמשך 38 ימים במחלקה לכירורגיה פלסטית, שם עבר ניתוח נוסף. כמו כן, לאדם הנוסף שנפגע מהשמן נגרמו כוויות בידיו ובראשו. בית המשפט המחוזי בבאר שבע השית עליו 8 שנות מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסרים על תנאי. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

ד. ת"פ (מחוזי באר שבע) 45252-06-17 **מדינת ישראל נ' רדה** (פורסם בנבו, 9.4.18). הנאשם היה אסיר ובעקבות ויכוח עם שותפו לתא, ירד לקומה התחתונה באגף, מילא קנקן המכיל כ-5 ליטר מים רותחים. לאחר חזרתו לתא, הוא שפך את המים החמים שהיו בקנקן על ראשו וגופו של המתלונן וגרם לו לכוויות. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן כוויה בדרגה 2 בפניו, כוויה בדרגה 2 בצוואר, כוויה בדרגה 2 בבית החזה ובבטן וכוויה בדרגה 2 בזרוע השמאלית וכן כוויה בדרגה 2 שטחית בירך שמאל. סך הכל נכוונה המתלונן ב-8 אחוז משטח גופו בכוויות דרגה 2 שטחיות. בעקבות כך, הורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין. בית המשפט השית עליו 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ותשלום פיצוי למתלונן בסך 7,500 ₪.

ה. ת"פ (מחוזי תל אביב) 40042/02 **מדינת ישראל נ' אבו עודה** (פורסם בנבו, 11.4.02). הנאשם היה אסיר והוחזק בבית המעצר "אבו כביר". לאחר שדרש שיועבר לריצוי עונשו במתקן של שב"ס, ופנייתו לא נענתה, התעורר אצלו חשש כי יתר העצורים חושדים בו בשיתוף פעולה עם המשטרה. מכיוון שכך, הרתיח בתאו מים בקנקן בכוונה לשופכם על שוטר המשרת בבית המעצר, וזאת כדי להוכיח ליתר העצורים כי איננו משתף פעולה. בהמשך, הנאשם קרא לשוטר וכשזה הגיע לפתח התא, שפך עליו מים רותחים ואמר לו מגיע לו יותר מזה בשל יחסו לעצורי השטחים. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן כוויות בדרגה 1 ו-2 בפניו, בצווארו, בחזהו ובכף ידו. הנאשם הורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, והושתו עליו 3 שנות מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

9. לאור הדברים שצוינו לעיל, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירה שבוצעה על ידי הנאשם, נע בין 14 ועד 30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

10. לא התרשמתי שקיימות במקרה שבפני נסיבות חריגות המצדיקות סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם. נסיבותיו האישיות של הנאשם ילקחו בחשבון בעת קביעת עונשו בתוך המתחם שנקבע.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

11. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם שקבעתי לעיל, לקחתי בחשבון את כל הנתונים שלהלן: לקולא, מצבו הבריאותי של הנאשם, לרבות נטיותיו לפגיעה עצמית; לחומרא, עברו הפלילי שכולל מאסרים רבים במגוון עבירות.

12. הנאשם טען שעונש המאסר בפועל שיושת עליו בגין התיק הנוכחי, מן הראוי שיהיה בחופף ולא במצטבר למאסרו הנוכחי. טענה זו דינה להידחות ואין בה ממש. עונש המאסר בפועל שיושת על הנאשם יהיה במצטבר לתקופת המאסר אותה מרצה כיום.

13. שאלת ההצטברות או החפיפה של עונשי מאסר בפועל, וזאת לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, נדונה ב- ע"פ 7907/14 ואזנה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.2.15) בפסקאות 8 - 18 לפסק דינו של כבוד השופט מזוז. שם נקבע כי הכלל הוא הצטברות של עונשי מאסר בפועל, במיוחד כאשר מדובר באירועים עברייניים נפרדים ושונים, והחריג הוא חפיפה וזאת רק בהתקיים נסיבות מיוחדות ובכפוף להנמקה מתאימה. על ההלכה האמורה חזר בית המשפט העליון ב-ע"פ 1552/15 גואל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.6.15) בפסקה 8 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן.

14. על כן, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר בפועל. עונש זה ירוצה במצטבר לכל עונש אחר אותו מרצה כיום.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום, הנאשם לא יבצע עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום, הנאשם לא יבצע עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן, ע.צ.מ., עד תביעה 6, בסך 6,000 ₪.

הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.4.19 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפירעון מדי.

ה. הנאשם ישלם קנס בסך 5,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.4.19 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מדי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג שבט תשע"ט, 29 ינואר 2019 הצדדים.